

De ce nu se încheie lucrarea?

20 aprilie 2008

Gili Cârstea

Totdeauna au existat în poporul lui Dumnezeu “7000” care nu și-au plecat genunchiul în fața lui Baal, chiar dacă n-au fost ei atât de curajoși încât să treacă public alături de Ilie în momentele de criză.

Și astăzi există acești minunați 7000, care îi fac atâta bucurie Domnului lor prin credințioșia de care dau dovadă în mijlocul apostaziei subtile care înghite, încet dar sigur, biserica mondială. Ei se roagă și așteaptă ca Domnul să lucreze în mijlocul bisericii Sale redeșteptarea și reforma atât de mult timp visate. Ei doresc să comunice fraților lor lumina adițională pe care Dumnezeu a trimis-o poporului Său, și sunt deseori întristați și dezamăgiți de reacția bisericii doar la auzul numelui acestei solii. De ce atâta împotrivire? De ce lipsa completă de pasiune pentru ceea ce ni s-a spus că este “cea mai mare și mai urgentă nevoie a noastră”?

De ce oare oamenii din poziții de răspundere, de la orice nivel, neglijează, evită sau se împotrivesc fățiș soliei neprihănirii lui Hristos trimisă prin frații Waggoner și Jones? Nu văd și ei seceta spirituală cumplită, eșecul de a trezi o biserică adormită indiferent de grandoarea planurilor pe care le concep? Dacă nici proiecte de genul Operațiunea Ploaie Globală nu dau rezultate, atunci ce ar mai fi de făcut?

Toate aceste întrebări și le pune și sora White, iar Domnul nu a trecut nepăsător pe lângă chinul ei sufletesc, așa cum nu va trece nepăsător pe lângă toți cei care doresc binele cetății mai mult decât binele și interesul personal.

Iată răspunsul la aceste frământări ale ei, care sunt și frământările noastre:

“Domnul mi-a arătat că bărbații din poziții de răspundere s-au așezat direct în calea lucrării Sale, deoarece ei gândesc că lucrarea trebuie făcută, și binecuvântarea trebuie să vină, pe o anumită cale, și că ei nu vor recunoaște ceea ce vine pe orice altă cale. Frații mei, fie ca Domnul să pună înaintea voastră chestiunea aceasta așa cum este ea. Dumnezeu nu lucrează așa cum plănuiesc oamenii, sau așa cum doresc ei; El ‘Își duce la îndeplinire pe o cale tainică minunile Lui.’ De ce să respingem metodele de lucru ale Domnului, doar pentru că ele nu coincid cu ideile noastre? Dumnezeu a ales canale de lumină, dar ele nu sunt neapărat gândurile unei anumite categorii de oameni. Când toți își vor ocupa locul destinat lor în lucrarea lui Dumnezeu, căutând la El călăuzire și înțelepciune, atunci se va face o mare lucrare în direcția comunicării luminii către lume. Când

oamenii vor înceta să se mai așeze în drum, Dumnezeu va lucra în mijlocul nostru ca niciodată mai înainte” (5 T 727).

Nici nu vreau să mă gândesc ce s-ar întâmpla dacă ea s-ar afla acum în mijlocul nostru și ar face astfel de declarații. Onorabila doamnă a adventismului trebuie că avea mare curaj, să spună asemenea cuvinte despre conducătorii bisericii lui Dumnezeu.

De ce nu se încheie lucrarea lui Dumnezeu, astfel ca lumina adevărului să lumineze pământul cu slava Sa?

Analiztii bisericii sugerează tot felul de motive. Unii spun că biserica și-a pierdut spiritul misionar, că generația prezentă nu mai este dispusă la sacrificiile cerute de comunicarea evangheliei. Alții sugerează că spiritul lumii a pătruns puternic în biserică, iar idolatria modernă ne-a secat de puteri. Alții cred că poporul s-a scufundat într-o inexplicabilă lentoare spirituală, și nu mai este capabil să răspundă efortului pe care corpul pastoral îl face spre a porni mașinăria blocată.

Dar Domnul nu i-a arătat servei Sale că acestea ar fi cauzele pentru stagnarea lucrării Sale pe pământ. El spune foarte clar și concis că “bărbații din poziții de răspundere s-au așezat direct în calea lucrării Sale,” și că nu vor să se dea la o parte de acolo.

Eu înțeleg că nu este ușor de acceptat o astfel de explicație, mai ales când ești un membru al acestei selecte categorii. Dar corespunde ea cu solia Martorului Credincios către îngerul bisericii Laodicea? Acesta este testul autenticității unei solii din partea Domnului.

Este absolut inutil și neproductiv să tot culpabilizezi pe membrul de rând, sau să hrănești naivitatea populară că “nu a venit ceasul,” când realitatea este cu totul alta: Responsabilii bisericii “s-au așezat direct în calea lucrării,” și nu permit Domnului să lucreze decât pe căile alese prin votul comitetelor.

De ce nu se încheie lucrarea? De ce nu vedem mâna lui Dumnezeu lucrând cu mare putere printre noi? Putem să ne copilărim cu tot felul de explicații, verdictul ceresc nu poate fi anulat:

“Când oamenii vor înceta să se mai așeze în drum, Dumnezeu va lucra în mijlocul nostru ca niciodată mai înainte.”

Dar cine recunoaște că el s-a așezat în drum?

N-am auzit niciun suflet curajos, din categoria în discuție, care să iasă public cu o astfel de mărturisire. Măreața declarație a profetului Daniel (Dan 9:4-19) nu pare să inspire pe urmașii lui de astăzi. De aceea, poate, doar Ilie mai este capabil să ne scoată din acest impas, oricât de cumplită ar fi această perspectivă.
